

การระบาดของไข้หวัดใหญ่ สายพันธุ์ใหม่

การระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ (Pandemic flu)

การระบาดตามระบาดวิทยาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ โรคประจำถิ่น(Endemic) โรคระบาด(Epidemic) และโรคระบาดที่เกิดขึ้นทั่วโลก (Pandemic) โดยการระบาดทั่วโลกของไวรัสไข้หวัดใหญ่นั้นเกิดการกลายพันธุ์ของไวรัสทำให้คนส่วนใหญ่ยังไม่มีภูมิคุ้มกันต่อเชื้อไวรัสตัวนั้นๆ นอกจากนั้นไวรัสไข้หวัดใหญ่นั้นสามารถติดต่อจากคนสู่คนได้ซึ่งทำให้เกิดการแพร่ระบาดได้ง่าย และรวดเร็ว

อาการของไข้หวัดใหญ่

เมื่อได้สัมผัสกับไวรัสไข้หวัดใหญ่แล้วจะใช้เวลา 2-3 วันก่อนแสดงอาการ โดยไวรัสไข้หวัดใหญ่นั้นจะเติบโตบริเวณจมูก คอ ไช้สันทางเดินหายใจ และปอด ซึ่งทำให้มีอาการได้ดังนี้ คือ ไข้สูงอาจมีหนาวสั่นได้(39-40 องศาเซลเซียส), คัดแน่นจมูก, ไอจาม, ปวดศีรษะ, เจ็บคอ, ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อมาก โดยอาการมักเป็นประมาณ 1 อาทิตย์

สัมพัทธ์สารคัดหลั่งของผู้ป่วยไข้หวัดใหญ่

ภาวะแทรกซ้อนของไข้หวัดใหญ่

ผู้ใหญ่ที่สุขภาพแข็งแรงมักหายได้เองภายใน 2-3 สัปดาห์ อย่างไรก็ตามเมื่อมีการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ทั่วโลกทำให้ไม่สามารถรู้ได้ว่าสายพันธุ์ใหม่นี้จะทำให้เกิดอาการรุนแรงได้มากน้อยเท่าใด โดยผู้สูงอายุมักมีอาการรุนแรงมากกว่า โดยภาวะแทรกซ้อนของไข้หวัดใหญ่มีดังนี้ คือ ปอดอักเสบ, หลอดลมอักเสบ, หอบหืดกำเริบเฉียบพลัน, การติดเชื้อในหูชั้นกลาง, ไช้สันอักเสบ, กล้ามเนื้ออักเสบ, สมออักเสบ, ไช้ซึก(มักพบในเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี)

การรักษาไข้หวัดใหญ่

คนส่วนใหญ่มักหายได้เองโดยไม่ต้องพบแพทย์ อย่างไรก็ตามหากอยู่ในช่วงของการระบาดทั่วโลก คุณอาจต้องปฏิบัติตามคำสั่งของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อควบคุมการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ต่อไป โดยการรักษาแบ่งออกเป็นหลายแนวทาง คือ

- การดูแลตนเอง กินน้ำให้เพียงพอ, พักผ่อน, และกินยาลดไข้
- การรักษาด้วยยา การใช้ยาดับไวรัสสั้่นอาจช่วยลดความรุนแรงของอาการ และระยะเวลาของการเจ็บป่วยได้ อย่างไรก็ตามหากเป็นการระบาดของสายพันธุ์ใหม่ ๆ อาจไม่ทราบประสิทธิภาพที่แน่นอนของยาต่อการฆ่าไวรัสสายพันธุ์ใหม่ โดยแพทย์จะเลือกให้ในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอาการอย่างรุนแรงได้ เช่น ผู้สูงอายุ และผู้มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง เป็นต้น